

ένιοτε όμως ή διόρθωσις λέξεών τινων είναι απαραίτητος διά νά αποκατασταθῆ τὸ νόημα ὡς

στίχ. 75 σκώπτονται γρ. σκέπτονται

στίχ. 931 τοῦ γέναιου » τοῦ γύναιου (πβ. καί στίχ. 494 τὸ γύναιον ἐκεῖνο).

Εἰς τὸν στίχον 79 ή γραφή τοῦ κώδικος λαβεῖν είναι προτιμωτέρα τῆς διορθώσεως λάβη ὡς συμφωνοῦσα καί ὡς πρὸς τὸ μέτρον.

Οἱ ἐκδότης ἀποφεύγουν τὰς χάριν τοῦ μέτρου ἐπεμβάσεις εἰς τὸ κείμενον, διότι ὁ βυζαντινὸς δεκαπεντασύλλαβος ὑπερβαίνει πολλάκις τὰς 15 συλλαβάς¹³. Ἐνίοτε όμως ή μεταβολή τοῦ τόνου, ὁ ὀβελισμὸς λεξιδίου τινὸς ἢ ή ἐκθλιψις συμβάλλει εἰς τὴν ἀποκατάστασίν του ὡς

στίχ. 15 εὐμόρφην γρ. εὐμορφην (πβ. στίχους 622, 805)

στίχ. 205 κανεῖς νά μὴ ἀδικῆται

γρ. κανεῖς [νά] μὴ ἀδικῆται (πβ. στίχον 706)

στίχ. 701 καί σάν εἶναι καί συνήθεια εἰς ὅλους τοὺς αἰθεντάδες

γρ. [καί] σάν εἶναι καί συνήθεια σ' ὅλους τοὺς αἰθεντάδες κ. ἄ.

Τὸ λεξιλόγιον (σσ. 65—75) περιλαμβάνει ὅσας λέξεις δὲν περιέχει τὸ λεξικὸν Liddell - Scott - Jones, A Greek - English Lexicon, Oxford 1940.

Αἱ λέξεις δὲν είναι ὅλαι εἰς τὴν ἀναμενομένην θέσιν των. Ἡ λέξις λ. χ. ἀπλι-κεμένος πρέπει νά τεθῆ πρὸ τῆς λέξεως ἀπλώνω καί ὄχι μετὰ τὴν λέξιν ἀποχαι-ρετῶ ὁμοίως ή λέξις βριαρόχειρ πρέπει νά τεθῆ πρὸ τῆς λέξεως βρούχισμα κ. ἄ.

Πολλαὶ ἐκ τῶν λέξεων δὲν φαίνονται νά είναι ὀρθαὶ ὡς ἀνασάνω ἀντὶ ἀνασαίνω ἐκ τοῦ ἀνασάνη, ἀντιλογίζω ἀντὶ ἀντιλογῶ ἐκ τοῦ ἀντιλογίσης ἀντὶ ἀντιλογήσης κ. ἄ.

Οἱ ἐκδότης οὐδόλως ἐπισημαίνουν τὸ πλῆθος τῶν συνθέτων καί ὑπερπαρασυν-θέτων λέξεων, πολλαὶ τῶν ὁποίων ἀπαντοῦν καί εἰς τὸν Μανασσῆν ὡς βριαρόχειρ, πολεμὸκλονος, τειχισιπλήτης ἀλλὰ καί εἰς τὰς μυθιστορίας ὡς βελοδοχοτομοῦμαι, διπλοτριπλυνασασμός, χρυσοασπροέλαμπρος κ. ἄ.

Παρὰ τὰς τυχόν ἀτελείας τῆς ή παροῦσα ἔκδοσις ἀποτελεῖ ἀξιόλογον προσφο-ράν, διότι καθιστᾷ γνωστὸν ἐν ἀκόμῃ κείμενον τῆς μεσαιωνικῆς ἑλληγικῆς δημώ-δους γραμματείας, τὸ ὁποῖον θά συντελέσῃ εἰς τὸ νά μελετήσωμεν ἀκριβέστερον τὴν ἐξέλιξιν τῆς γλώσσης, τῆς λογοτεχνίας καί τοῦ βίου ἐν γένει τοῦ μέσου ἑλληνισμοῦ.

ΑΓΝΗ ΒΑΣΙΛΙΚΟΠΟΥΛΟΥ - ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ δ. φ.

* * *

DINARCHUS. *Orationes cum fragmentis*, edidit N. C. Conomis, Leipzig (Teubner) 1975, σσ. I—XVII+164, τιμή EVP 29,—Mark.

ἘΝ ΟΝ. ΚΟΝΟΜΗΣ, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, είναι ἤδη γνωστὸς εἰς τὸ φιλολογικὸν κοινὸν καί ἐκ τῆς κριτικῆς ἐκδόσεως τοῦ ΚΑΤΑ ΛΕΩΚΡΑΤΟΥΣ ἔργου τοῦ ρήτορος Λυκούργου, τὴν ὁποίαν ἐξεπόνησε καί

13) βλ. στίχους 24, 25, 36, 41, 65, 72, 76, 364, 414 κ. ἄ. πβ. Εὐστάθιον, Παρεκβο-λαί, Α 11.

ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν σειρὰν τῆς Bibliotheca Teubneriana¹. Οὗτος τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξέδωκεν εἰς τὸν αὐτὸν ἐκδοτικὸν οἶκον τοὺς λόγους καὶ τὰ ἀποσπάσματα ἀπολεσθέντων ἔργων τοῦ ρήτορος Δεινάρχου.

Τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον διαιρεῖται ὡς ἐξῆς: Praefatio σσ. V—VIII. Conspectus librorum σσ. IX—XI. Compendia ephemeridum σσ. XII—XIII. Edidores et emendatores σ. XIII. Librorum tituli σσ. XIII—XV. Breviata σ. XV. Sigla σσ. XVI—XVII. Testimonia σσ. 1—10. Λόγοι σσ. 11—72. Fragmenta σσ. 73—151. Index nominum et rerum memorabilium σσ. 153—164.

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν, ὡς ὁ ἴδιος γράφει (Praefatio σ. V κ. ἐ.), εἶδε μετὰ προσοχῆς ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ τοὺς δύο κώδικας, οἱ ὅποιοι παραδίδουν καὶ τὸν Κατὰ Λεωκράτους λόγον τοῦ Λυκούργου: N Bodleianus Ms. Auct. T. 2. 8 τοῦ 14ου αἰ. καὶ τὸν A Crippsianus Mus. Brit. Burneianus 95 τοῦ 14ου αἰ.

Εἰς τὴν ἔκδοσιν ταύτην δημοσιεύονται πέντε νέα ἀποσπάσματα ἐκ παπύρων: 1) P. Antin. 2, 81 τοῦ 3ου αἰ. 2) P. Antin. 2, 62 3) Didymi Comment. ad Demosth. Π 9780 4) P. Oxy. 1804 καὶ 5) P. Oxy. 2744.

Ὁ Index κυρίων ὀνομάτων καὶ λέξεων δὲν εἶναι πλήρης.

Περαινόντες τὴν παρουσίαν τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου δυνάμεθα μετὰ βεβαιότητος νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἔκδοσις αὕτη τοῦ ἔργου τοῦ Δεινάρχου εἶναι ἀξιολογώτατη καὶ τὸ κείμενον, τὸ ὅποῖον ἐπανεξέδωκεν ὁ Κ ο ν ο μ ῆ ς, ἐμπνέει εἰς ἡμᾶς μεγάλην ἐμπιστοσύνην.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Δ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Μόνιμος Ἐπικουρικὸς Καθηγητῆς

* * *

CARLE C. ZIMMERMAN and T. UNNITHAN, **Family and Civilisation in the East and the West**, Bombay: Thacker; and Atlantic Highlands, New Jersey: Humanities Press, 1975, pp. iv + 173, Rs. 45.

Dr. Carle Zimmerman, a prolific author and one of the greatest family sociologists of all time, has produced one more important volume in the family field.

Professor Zimmerman, who received his Ph. D. from the University of Minnesota, has taught at Minnesota, Harvard University, and other institutions of higher learning in Peru, Mexico, Italy, Germany, Turkey, India, Thailand, and Japan, where he also conducted a great deal of original research. He is associate editor of numerous national and international journals and has published about 20 books, including his famous *Family and Civilization* and *The Family of Tomorrow*, as well as hundreds of scientific articles.

Dr. Unnithan is an internationally known scholar from India, who has taught sociology at various universities in that country. His works include *Gandhi and Free India* and *Sociology of Peace and Non-Violence*.

In the volume under review the authors state that modernization in the Third World cannot be separated from the institution of the family; for the family

---

1) Lycurgi oratio in Leocratem cum ceterarum Lycurgi orationum fragmentis, post C. Scheibe et F. Blass, curavit N. C. Conomis, Leipzig (Teubner) 1970.